

Zarzuty i główne argumenty

W ramach dwóch pierwszych zarzutów skarżąca zmierza do stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2008) 926 wersja ostateczna z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie postępowania na podstawie art. 81 WE (Sprawa COMP/38.543 — Usługi w zakresie przewodników międzynarodowych).

Po pierwsze, skarżąca wskazuje na naruszenie art. 81 ust. 1 WE. Skarżąca została ukarana za udział w złożonym kartelu, chociaż w świetle akt Komisji skarżąca różniła się od pozostałych uczestników, ponieważ ustalono, iż jej udział dotyczył jedynie niewielkiej części zarzucanego kartelu. Ponadto rzekomy udział skarżącej w kartelu był krótszy, niż ustaliła Komisja, i Komisja nie wzięła pod uwagę względnego znaczenia udziału skarżącej w naruszeniu.

Po drugie, skarżąca podnosi naruszenie art. 23 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 1/2003⁽¹⁾, ponieważ Komisja określiła błędnie zarówno czas trwania naruszenia, jak i jego ciągły charakter.

Tytułem żądania ewentualnego skarżąca wnosi o zwolnienie z nałożonej grzywny, a przynajmniej o znaczne obniżenie jej wysokości z tego względu, że podstawowa kwota grzywny została błędnie określona i obliczona oraz ze względu na fakt, iż przy obliczaniu kwoty grzywny Komisja naruszyła w oczywisty sposób zasadę proporcjonalności.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. L 1, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 4 czerwca 2008 r. — Putters International przeciwko Komisji

(Sprawa T-211/08)

(2008/C 197/54)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Putters International NV (Cargovil, Belgia) (przedstawiciel: K. Platteau, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności art. 1 decyzji w zakresie, w jakim wspomniany przepis stanowi, że skarżąca naruszyła art. 81 ust. 1 WE, ustalając wspólnie z innymi przedsiębiorstwami w sposób bezpośredni i pośredni ceny usług w zakresie przewodników międzynarodowych w Belgii, dzieląc z nimi część tego rynku i manipulując postępowaniem przetargowym;

— stwierdzenie nieważności art. 2 decyzji w zakresie, w jakim nakłada na skarżącą grzywnę w wysokości 395 000 EUR;

— ustalenie znacznie niższej kwoty grzywny niż kwota określona przez Komisję, o ile Sąd uzna, wykonując przysługujące mu na podstawie art. 229 WE i art. 31 rozporządzenia nr 1/2003 nieograniczone prawo orzekania, że należy nałożyć grzywnę na skarżącą;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2008) 926 wersja ostateczna z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie postępowania na podstawie art. 81 WE (Sprawa COMP/38.543 — Usługi w zakresie przewodników międzynarodowych).

Po pierwsze, skarżąca twierdzi, że Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie, uznając, iż skarżąca uczestniczyła w złożonym i trwałym kartelu mającym na celu ustalanie w sposób bezpośredni i pośredni cen usług w zakresie przewodników międzynarodowych w Belgii, podział części tego rynku i manipulowanie postępowaniem przetargowym, podczas gdy skarżąca brała jedynie udział w praktykach dotyczących prowizji i fikcyjnych kosztorysów, i to bardzo rzadko.

Po drugie, skarżąca podnosi naruszenie zasad proporcjonalności i równego traktowania, ponieważ Komisja obliczyła podstawową kwotę grzywny, uwzględniając łączny obrót osiągnięty z tytułu usług w zakresie przewodników międzynarodowych, w oderwaniu od liczby i charakteru naruszeń popełnionych przez skarżącą oraz ich wpływu na rynek właściwy.

Po trzecie, skarżąca wskazuje na naruszenie zasad proporcjonalności i równego traktowania, ponieważ Komisja, obliczając kwotę grzywny w oderwaniu od roli uczestników kartelu i charakteru praktyk, w których oni uczestniczyli, nie dokonała rozróżnienia między uczestnikami, ale zastosowała w stosunku do wszystkich uczestników identyczny współczynnik procentowy ze względu na wagę naruszenia oraz dodatkową kwotę o charakterze odstrasżającym.

Po czwarte, skarżąca podnosi naruszenie zasad proporcjonalności i równego traktowania, ponieważ Komisja nałożyła na skarżącą jako uczestnika odgrywającego ograniczoną rolę grzywnę w maksymalnie dopuszczalnej wysokości.

Wreszcie, po piąte, skarżąca podnosi naruszenie przez Komisję zasad ochrony uzasadnionych oczekiwań i równego traktowania i wskazuje na popełniony przez nią błąd w ocenie, jako że Komisja nie uwzględniła w stosunku do skarżącej żadnej okoliczności łagodzącej.